

tid, en diskussion om, hvorvidt vi med de forslag, der ligger på bordet indtil nu, i tilstrækkelig grad sikrer familierne mulighed for at holde orlov med børn, fra de er 1 til 9 år. Det er det, der er det centrale i det her forslag, og det er det, vi har prøvet at afæske nogle svar på. Det virker også, som om det er lykkedes. I hvert fald er det væsentligt for undertegnede og altså også for den socialdemokratiske medforlagsstiller, at vi tilsyneladende har fået en garanti fra Venstres ordfører på, at den her rettighed til mellem 8 og 13 ugers fleksibel orlov bibeholdes, fra børnene er 1 til 9 år.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten er enig med forlagsstillerne i, at det er vigtigt, at en forbedring af barselorloven ikke medfører en forringelse af børnepasningsorloven.

Børnefamilierne har brug for tid sammen, efter at barnet er fyldt 1 år, og hvis forholdene for børnefamilierne skal blive gode, kræver det såvel en udvidelse af barselorloven som en forbedring af børnepasningsorloven samt indførelse af omsorgsdage. Og det sidste har ligesom været ude af diskussionen. Derfor vil jeg benytte lejligheden til at bringe det ind her, for det glemmes for tit i diskussionen om børns vilkår.

En ny undersøgelse har jo lige vist, at mange børn ligger alene hjemme, når de er syge. Og det er jo ikke, fordi forældrene er dårlige forældre, men simpelt hen, fordi de ikke har mulighed for at blive hjemme hos deres syge børn. Retten til første sygedag for barnet er der mange forældre, som har, men børn er jo som oftest syge mere end én dag. Derfor er der mange børn, som ligger alene, når de er syge, og det er derfor, at der også er mange forældre, som afleverer halvsløje børn i daginstitutionerne, og ingen af delene er jo særlig hensigtsmæssigt. Derfor er det vigtigt med de omsorgsdage som en indskudt bemærkning.

På samme måde er det vigtigt at give forældre og børn mulighed for et længerevarende intenst samvær i en travl dagligdag, og det er jo dér, børnepasningsorloven er en god idé.

Derfor ønsker vi fra Enhedslistens side ligesom forlagsstillerne at bevare børnepasningsorloven. Men vi ønsker at forbedre den på et punkt, så den også bliver en mulighed for lavindkomstgrupperne, der ikke har råd til at spare op i den daglige økonomi. Børneorlovsydelsen skal være på den maksimale dagpengesats efter vores opfattelse. Det betyder bl.a. også, at den

enlige forsørger, der måske i virkeligheden har allermost brug for en pause sammen med barnet, får mulighed for det.

I stedet for, som forlagsstillerne foreslår, at give muligheden for at gemme mellem 8 og 13 uger af barselorloven til en senere orlov, synes vi i Enhedslisten, at vi skal genetablere en ordentlig børnepasningsorlovsordning.

Så vi er altså i princippet enige med forlagsstillerne om at bevare børnepasningsorloven for børn, der er fyldt 1 år, men vi er altså ikke helt enige i muligheden for at overføre orlov fra en udvidet barselorlov til senere brug.

Kl. 20.25

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg har sådan et ambivalent forhold til det forslag her. Vi går selvfølgelig ind for, og det fremgår af den tidligere debat, vi havde, at fastholde børnepasningsorloven. Vi går faktisk ikke ind for at overføre den her del af en kommende barselorlovs forlængelse, altså 8-13 uger, som er anden del af det her forslag, til at blive holdt på 100 pct. dagpenge, inden barnet fylder 9 år, for vi mener, at det er i den første tid, det er væsentligt, at forældrene er sammen med de helt små børn. Det er det.

Vi kan selvfølgelig gå ind for den her fastholdelse af børnepasningsorloven, men jeg synes, at rækkefølgen bliver noget forkvaklet, hvis vi vedtager det her, før vi ved, hvad vi får i barselorlovsforlængelse. Hvis nu den nuværende regering fastholder en vis udgiftsramme for hele forløbet, så kan man jo ved fastholdelse af det her være med til – nu får det jo nok ikke flertal, men hvis det gjorde – at forskertse en mulighed for en ordentlig forlængelse af barselorloven.

Så jeg kan ikke helt finde ud af rækkevidden i det her, men vil sige, hvad vi vil i Kristeligt Folkparti: Vi vil have en reel tidsforlængelse. Vi vil ikke have, at når man forlænger det ene sted, så forkorter vi et andet sted. Det er det, jeg kan sige omkring det her.

Men vi mener også, at vi bliver nødt til at se det i sammenhæng og selvfølgelig må anerkende, at vi bliver nødt til at forhandle om det. Da vi jo ikke har mere end fire mandater, kan vi jo ikke sådan bestemme det hele her. Det har vi sådan set konstateret.

Så vil jeg sige til hr. Søren Søndergaards udtalelse om omsorgsdage – de har jo ikke været inde i den debat her – at det er fuldstændig rigtigt. Det var da noget af det, der kunne indgå i forhandlingerne, også når vi skal til at forhandle